

Det var svære Tider, og nogle Aar efter skulde de blive endnu sværere. Stegelmann ytrede ved hvert Besøg sin Utilfredshed med, at Børnene ikke talte godt nok Tysk. Trods alle alvorlige Anstrængelser kunde dette naturligvis ikke blive anderledes, hvor Talesproget i Skolen og Hjemmet var Dansk. Da besluttede Frk. Tauber, som var rede til alt for at bevare Skolen, der jo dog vilde vedblive at være dansk, hvor meget Tysk der end klistredes paa den, at tage en virkelig tysk Lærerinde, som kun kunde tale Tysk, og hun fik en saadan i en Nassauerinde, uddannet i Hannover og opfyldt af Beundring for Preussens Storhed og Vælde. Hende maatte Frk. Tauber optage i sit Hjem, maatte lægge dette Baand paa det daglige Samliv mellem sig og sine danske Lærere; men det var jo for at redde Skolen, og saa var intet for svært.

Skolens Undergang var imidlertid allerede besluttet; man ventede kun paa, at der skulde findes et Lokale til den ny „Mittelschule“, man vilde oprette i dens Sted, saa længe fik den Lov at bestaa.

En smuk Dag kom Frk. Tauber endnu til at fejre i sin Skole paa dennes 25aarige Fødselsdag den 13de Februar 1888. Uden at hun anede det, var der i Stilhed forberedt en smuk Fest. Store og smaa kappedes om at vise hende deres Taknemmelighed; fra „Sønderjysk Samfund“ overrakte der hende en Adresse, og fra Elever og andre, der i Tidens Løb havde staaet i Forbindelse med hende og Skolen, en Pengegave. Hun skriver selv om denne Dag: „Det var en Fest, som jeg aldrig glemmer, og som kastede sit mildnende Skær over den strænge Tid, der stod tilbage“.

Det var det sidste Solglimt før Uvejret. Skoleinspektøren kom til et nyt Besøg, og for at have et Paaskud til det, som jo allerede var besluttet, forlangte han, at Børnene i den øverste Klasse skulde synge „Heil Dir im Siegeskranz“. Da de ikke kunde, hvilket han vel vidste, sagde han, at en saadan Skole, som ikke kunde den preussiske Nationalsang, ikke fortjente at bestaa, og stormede bort, efterladende Børnene grædende og i den Tro, at det var deres Skyld, Skolen skulde lukkes.

Lukket blev den da, efter at den sidste Examen var holdt i Foraaret 1888; men Frk. Tauber var endnu ikke slaaet til Jorden. Hun havde noget af Antæus' Kraft og rejste sig atter,